

æffter at vtgifuæ, oc at hwor man giorthæ sua mekit ærfuethæ vm areth, swa som ær firæ daghæ æruethæ vm høsten, oc firæ daghæ æruethæ vm waren, oc atæ daghæ æruethæ til konungsens fæstæ oc garthæ, tha ær thet sextan daghæ æruethæ vm aret hwor man.

Item at engin foghet, æmbitzman eller lakkere eller lensman, vider lijf oc gotz hauæ macht til att leggæ thøm ydermer nokor scat eller gengiærdh eller thungæ til, eller theræ eller theres swenes hæstæ til thøm ladæt gangæ, eller almughen gæstæ, vtan at hwor hawæ synæ oc synæ swenes hæstæ hemme nær sik oc fothræ thøm eller oc køpæ thøm fother før penninga. Men wil wor son eller wi for nøth sijn eller tørst sculd nokot sunnerlikt af almughen hafuæ, enthen bæthæ gengiærth eller hiælp eller hwat thæt scal wæære eller hetæ, at war son eller wij thøm thet tha tilscriua, med hans eller wort bref, tha hopæs oss til Guth oc til thøm, at the tha gernæ gøæ hwes the widæ at wor søns eller wor wilghæ oc bwt ær, oc æffter thy som han oc wi thøm tha tilscriuæ. Oc bethæ wi oc biwthæ idher ærchebiscop Hinric i Vpsalæ oc idheræ klærkæ oc prestær i Vpsalæ biscopzdømæ, at i ladhæ thetta forscrifnæ lywsæ oc kwngøræ swa wijt som Vpsalæ biscopzdømæ ær, oc wether allæ soknæ kyrker oc for klærkenær, foghete, embitzmen oc almughen, at thet forscrifnæ wort bwth oc wilghæ ær, som hær fore scriuit staar. Oc bethæ wi allæ bathæ klærkæ, landbo, bønder oc almoghen, leghæ oc lærthæ, ehwo i hælst æræ i thettæ forscrifnæ biscopsdøme, wænlike oc kærlikæ, at hwes wij oc woræ foghete idher hær til amot hauæ giort, at i thet for Guths sculd oss oc thøm forladæ. Wij wiliæ idher gernæ thes handermer til wilghæ oc gothæ wæære, hwor wi kunna oc mughæ. Thy gøærin hær swa wti som wi tro idher til oc förbiwthæ wi allæ waræ foghete oc embitzmen, leghe oc lærthæ oc almughen, ehoo the helst æræ amot thettæ wort bref oc bwth at gøæ i nokræ mataæ, vtæn hælder thet swa at holdæ oc gøæ i allæ mataæ, oc æfter thy som foræ skrifuut star. In Christo ualete. Scriptum Upsalie, anno Domini med tercio, die inuencionis sancte crucis, nostro sub secreto tergo presencium impresso.

329.

1403 d. 4 Maj.

Rom.

Påfven Bonifacius (IX) stadfæster Vadstena och öfriga birgittinerklosters privilegier.

Afskr. i K. Bibl.s i Sthlm perg. fol., sign. »A 22» fol 16.

Bonifacius episcopus seruus seruorum Dei ad futuram rei memoriam. Vacantibus sub religionis obseruancia studio pie uite apostolici fauoris presidium libenter impendimus ipsisque in hiis que pacem et tranquillitatem eorum respiciunt nos gratiosos et fauorabiles exhibemus. Cupientes igitur ut tam sanctarum Marie et Byrgitte in Vazsteno, ordinis sancti Augustini sancti Saluatoris nuncupati, secundum regulam eiusdem sancte Byrgitte institutum, Lyncopensis dyocesis, quam alia monasteria et loca eiusdem ordinis sancti Saluatoris nuncupata, presencia et futura, spiritaliter et temporaliter auctore Domino suscipiant incrementa, et per-

sone in eis pro tempore degentes eo quicquid in tranquillitate mentis et corporis Altissimo valeant famulari, quo ¹⁾ maioris libertatis gracia et prerogatiua fauoris a sede apostolica fuerint communita, dilectarum in Christo filiarum abbatissae et conuentus dicti monasterii in Vazsteno necnon dilecti filii Luce Iacobi, professoris dicti ordinis et conseruatoris generalis ordinis eiusdem, supplicacionibus inclinati, auctoritate apostolica tenore presencium concedimus atque decernimus quod omnia et singula alia monasteria et loca huiusmodi actu fundata et erecta et in futurum, dante Domino, fundanda et erigenda, et persone in eis pro tempore degentes omnibus et singulis huiusmodi aliis monasteriis et locis per sedem apostolicam concessis hactenus et in posterum concedendis priuilegiis, immunitatibus et indulgenciis, dum tamen per nos vel eandem sedem reuocata non existant, plene et libere in omnibus et per omnia integre et in perpetuum vti valeant et gaudere, sicut monasteria et loca ac persone huiusmodi, quibus concessa sunt, eis vti et gaudere possunt. Nulli ergo omnino homini liceat hanc paginam nostre concessionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Rome apud sanctum Petrum, quarto nonas Maii, pontificatus nostri anno quarto decimo.

Bullan är intagen i en af biskop Knut i Linköping utfärdad, odaterad vidimation af 27 påfvebullor rörande Vadstena kloster för tiden den 5 Aug. 1370 — d. 12 Mars 1405, hvilken är införd i ofvannämnda foliant.

330.

1403 d. 4 Maj.

Rom.

Påfven Bonifacius (IX) bifaller Vadstena klostrets anhållan om lindring i de straffbestämmelser för öfverträdelse af ordensregeln, hvilkas stränghet afskräckt mången från att ingå i nämnda kloster.

Afskr. i K. Bibls i Stockholm perg. fol., sign. »A 22» fol. 20.

Bonifacius episcopus seruus seruorum Dei dilectis in Christo filiabus abbatissae et conuentui monasterii sanctarum Marie et Birgitte de Vazsteno, ordinis sancti Augustini sancti Saluatoris nuncupati, secundum regulam et instituta dicte sancte Birgitte viuentes (o:-ibus), Lyncopensis dyocesis, salutem et apostolicam benedictionem. Sacre religionis, sub qua deuotum et sedulum exhibitis Domino famulatum, promeretur honestas vt votis vestris illis presertim, que diuini cultus augmentum et religionis propagacionem concernunt, fauorabiliter annuamus. Sane sicut exhibita nobis nuper pro parte vestra necnon dilecti filii Luce Iacobi, professoris dicti ordinis et conseruatoris generalis eiusdem ordinis, peticio continebat, ob formidabilis videlicet excommnicacionis et diuini iudicii penas, sub quibus regula et instituta sancte Birgitte, per sedem apostolicam approbata, per vtriusque sexus personas vestrum ordinem pro tempore profitentes districte obseruari mandantur, et quas (et) penas inobedientes seu in huiusmodi obseruancia delinquentes incurrunt ipso facto, vt plurimum hominum vtriusque sexus eundem ordinem fugiunt et ab|h|orrent, paucique ad ordinem ipsum afficiuntur et pro tempore profitentur eundem, propter que in eodem ordine diuini cultus aug-

¹⁾ Upprepadt genom felskrifning.
Sv. Diplom. fr. 1401. I.